

Dosarul nr. 1ra-1039/22
1-20090597-01-1ra-15072022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecătorii: Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zmeu Alexandru în numele inculpatului Vizdoga Viorel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui

Vizdoga Viorel xxxxx, născut la
xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.07.2020 – 02.06.2021;

Instanța de apel: 05.07.2021 – 19.04.2022;

Instanța de recurs: 15.07.2022 – 09.11.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 02 iunie 2021, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Vizdoga Viorel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor, analogilor lor, precum și de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. 88 alin. (3) Cod penal, în termenul pedepsei sub formă de închisoare stabilite lui Vizdoga Viorel s-a inclus perioada în care inculpatul a fost reținut și s-a aflat în arest preventiv și arest la domiciliu din 01.02.2019 până la 13.05.2019 și din 31.01.2020 până la 12.02.2020.

În baza art. 90 alin. (1), (6) Cod penal, a fost dispusă se suspendarea executării pedepsei cu închisoare stabilită lui Vizdoga Viorel, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără

consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

A fost dispusă aplicarea în privința lui Vizdoga Viorel a măsurii preventive sub formă de obligațiune de a nu părăsi țara care se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

A fost admisă parțial cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare și dispusă încasarea de la Vizdoga Viorel în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-583 din 26.02.2019 și Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-2621 din 04.07.2019 - în mărime totală de 3360 (trei mii trei sute șaiszeci) lei, în rest cerința procurorului a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin aceeași sentință s-a dispus în privința corpurilor delictive.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Vizdoga Viorel, acționând în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Burlac Vladislav, în privința căruia cauza a fost disjunsă în procedura separată, urmărind scopul consumului personal, fără a dispune de autorizația corespunzătoare, a procurat din surse nestabilite droguri, și anume PVP, pe care le-a păstrat o perioadă nedeterminată de timp, dar până la 01.02.2019, în diferite locații, inclusiv în mijloace de transport, și anume automobilul de model „VW Golf” cu nr./î xxxxx.

Fiind efectuată percheziția în automobilul de model „Volkswagen Golf” cu numărul de înmatriculare xxxxx, utilizat de către Trifon Ion au fost depistate și ridicate 16 pachetele ziplock învelite în bandă adezivă de culoare galbenă și 15 pachetele ziplock învelite în bandă adezivă de culoare albastră în care se află substanță albă și albastră cu aspect de bulgări și praf, dintre care două pachetele au fost depistate în rucsacul cet. Burlac Vladislav

În conformitate cu concluziile expuse în Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-582 din 12.04.2019, substanța cu aspect de cristale de culoare albă și albastră, prezentate la examinare în 31 de pachete din polimer de tip ziplock, ridicate din automobilul utilizat de către cet. Trifon Ion de model „Volkswagen Golf” cu nr./î xxxxx, reprezintă substanța PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, cu cantitatea de 22,669 gr.

Fiind efectuată percheziția la domiciliul lui Vizdoga Viorel, amplasat în r-nul Anenii Noi, s. Roșcani, au fost ridicate două pachetele ziplock în care se află substanță cu aspect de praf și cristale.

În conformitate cu concluziile expuse în Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-583 din 26.02.2019, substanța cu aspect de bulgări și praf, dintre care una de culoare albă și cealaltă albastră, depistate și ridicate în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Vizdoga Viorel reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, cu cantitatea de 1,073gr.

Conform tabelului-anexă la Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, masa totală de 1,073 gr. PVP constituie cantități deosebit de mari.

De asemenea, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, substanța stupefiantă PVP se include în lista substanțelor stupefiante

neutilizate în scopuri medicinale.

Astfel, acțiunile lui Vizdoga Viorel au fost încadrate de acuzarea de stat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal - circulația ilegală a drogurilor, adică procurarea și păstrarea drogurilor, de către două sau mai multe persoane, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Vizdoga Viorel să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță reieșind din gradul prejudiciabil al acestei fapte, incorect a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei pe un termen de 3 ani. Or, în speță, la stabilirea pedepsei cu suspendarea executării ei, instanța de judecată nu a luat în considerație în cumul toate circumstanțele stabilite la stabilirea pedepsei, rezultând din personalitatea inculpatului Vizdoga Viorel.

A menționat că, prima instanță a omis să aprecieze că, fapta de care a fost învinuit Vizdoga Viorel este una periculoasă, având în vedere volumul de substanțe păstrate, ceea ce demonstrează faptul că inculpatul prin aflarea lui la libertate prezintă pericol sub aspectul potențialei săvârșiri repetate a infracțiunii. Inculpatul la stabilirea pedepsei a beneficiat de prevederile art. 364/1 alin. (1) Cod de procedură penală, de aceea stabilirea unei pedepse cu suspendarea executării pedepsei nu constituie o individualizare corespunzătoare.

A susținut că, inculpatul nu va putea fi reeducat decât în stare de lipsire de libertate, deoarece fapta lui cu mult depășește limitele suspendării condiționate a executării pedepsei. Astfel încât suspendarea executării pedepsei în privința acestuia compromite scopul general al pedepsei prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, cât și preventive săvârșirii infracțiunilor atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată parțial sentința contestată, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Lui Vizdoga Viorel, recunoscut vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin. (4) lit. b) Cod Penal și condamnat la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor, analogilor lor, precum și de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 (cinci) ani, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, urmând ca Vizdoga Viorel să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Celelalte dispoziții ale sentinței fiind menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, a stabilit corect vinovăția inculpatului Vizdoga Viorel care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor și just a încadrat faptele inculpatului în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative *circulația ilegală a drogurilor, adică procurarea și păstrarea drogurilor, de către două sau mai multe persoane, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.*

Instanța de apel a constatat că, prima instanță întemeiat și-a bazat sentința de condamnare pe cumulul probelor administrate în cauză, și anume:

- *declarațiile inculpatului Vizdoga Viorel care a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.02.2019 (f.d. 17-18, Vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-2621 din 04.07.2019 (f.d.22-26, Vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 07.08.2019 (f.d.32, Vol. I); procesul-verbal de percheziție din 01.02.2019 (f.d.39-40, Vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-582 din 12.04.2019 (f.d.46- 53, Vol. I); procesul-verbal de ridicare din 01.02.2019 (f.d.63, Vol. I); procesul-verbal de percheziție din 01.02.2019 (f.d.45-46, Vol. II); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-583 din 26.02.2019 (f.d.52-55, Vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 07.08.2019 (f.d.59, Vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 05.08.2019 (f.d.62, Vol. II); procesul-verbal de percheziție corporală din 01.02.2019 (f.d.71, vol. II); corpurile delictive: două plicuri din hârtie de culoare albă sigilate cu sigiliul RE-582 din 12.04.2019 în care se află 31 pachetele ziplock în care se află substanță cu aspect de praf de culoare albă ce constituie substanță stupefiantă PVP cu cantitatea de 22,669 grame, un pachetel ziplock cu masă vegetală galben-cafenie ce conține nicotină și urme de substanță stupefiantă PVP, un pachetel din hârtie prezentat în pachetel din polimer ziplock cu masă vegetală uscată constituie substanță stupefiantă marihuana cu cantitatea de 0,055 grame; trei plicuri din hârtie de culoare albă sigilate cu sigiliul RE-2621 din 04.07.2019 în care se află trei pachetele ziplock în care se află substanță cu aspect de praf de culoare albă ce constituie substanță stupefiantă PVP cu cantitatea de 1,34 grame; un telefon mobil de model „Iphone” cu numerele de IMEI 0113714002271063, fiind dotat cu o cartelă SIM „Orange”; un telefon mobil de model „Samsung” cu numerele de IMEI xxxxx și xxxxx, fiind dotat cu două cartele SIM „Moldcell” și un telefon mobil de model „Huawei” cu numerele de IMEI xxxxx și xxxxx, fiind dotat cu două cartele SIM „Orange”; - care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Botanica.*

Prin urmare, apreciind probele sus menționate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în

raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Vizdoga Viorel încadrarea juridică corespunzătoare, art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative „*circulația ilegală a drogurilor, adică procurarea și păstrarea drogurilor, de către două sau mai multe persoane, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare*”.

În continuare, analizând temeiurile invocate în cererea de apel declarată de către partea acuzării care a contestat sentința din considerentul blândeței pedepsei penale stabilite inculpatului, instanța de apel a constatat că acestea își găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Astfel, acordând eficiență prevederilor art. 2, 61, 75, 78 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia, instanța de apel a concluzionat că prima instanță eronat a reținut că este posibilă corectarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar atinge scopul pedepsei penale stabilit în art. 2 și art. 61 Cod penal, eronat aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, modalitatea de executare a pedepsei stabilite inculpatului de către prima instanță, nu este echitabilă în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile produse și rezonanța socială a acesteia.

Totodată, instanța de apel a menționat că, deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, totuși prima instanță urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care s-ar fi dovedit că comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că, pentru îndreptarea lui, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, or doar în aceste cazuri este incidentă instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Instanța de apel luând în considerație personalitatea inculpatului, dar și gravitatea infracțiunii săvârșite și valența relațiilor sociale prejudiciate, de volumul de substanțe păstrate, a considerat că inculpatul poate fi corectat, reeducat doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Or, Vizdoga Viorel anterior a mai fost tras la răspundere penală (art.186 alin.(2) Cod penal), însă cauzele au fost încetate în baza tranzacțiilor de împăcare, ceea ce demonstrează că nu a făcut careva concluzii.

În concluzie, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că inculpatul a săvârșit o infracțiune cu intenție care, conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor grave, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, de căința inculpatului în calitate de circumstanță atenuantă și săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participare ca circumstanță agravantă, a concluzionat necesar a-i stabili o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor, analogilor lor, precum și de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 (cinci) ani.

5. Avocatul Zmeu Alexandru în numele inculpatului Vizdoga Viorel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului partea apărării menționează că, instanța de apel nu a ținut con în deplină măsură la stabilirea modului de executare a pedepsei de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 75 și 61 Cod penal.

Susține că, instanța de apel nu a ținut cont de personalitatea lui Vizdoga Viorel, care se caracterizează ca fiind o personalitate pozitivă, fără antecedente penale, duce un mod de viață cinstit, are o familie cu o reputație ireproșabilă, de circumstanțele atenuante ca săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni și recunoașterea vinovăției și căința sinceră, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, are doi copii minori la întreținere și este unicul întreținător al familiei

Partea apărării menționează că, corectarea inculpatului poate avea loc și fără privarea de libertate, deoarece în sine reeducare este cu mult mai efectivă, decât reeducare prin intermediul instituțiilor penitenciare.

În susținerea solicitărilor sale indică că inculpatul nu prezintă pericolul pentru societate, nu are antecedente penale, pe deplin a recunoscut vina, sincer regretă de cele săvârșite, s-a încadrat în societate ca o personalitate pozitivă. Dânsul este căsătorit care doi copii la întreținere, nu mai este dependent de substanțe narcotice și s-a integrat în societate fiind o persoană pozitivă, este tânăr și nu merită să fie izolat de la societate.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, instanța de apel pe deplin a valorificat criteriile generale și speciale privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, or, aceasta nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs, decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că partea apărării apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa stabilită de instanța de apel, invocând faptul că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa și eronat a schimbat modul de executare a acesteia prin excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, în acest sens invocând incidența la caz a temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Sub aspectul temeiului de casare menționat, Colegiul penal atestă că recurentul consideră că inculpatului Vizdoga Viorel i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, și în acest sens solicită stabilirea în privința acestuia a unei pedepse neprivative de libertate invocând că instanța de apel nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei penale, și astfel eronat i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu executare reală.

Însă, analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și

de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se stabilească o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se stabilește o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din materialele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Vizdoga Viorel pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost recunoscut vinovat și condamnat de în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor, analogilor lor, precum și de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 (cinci) ani, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, pentru un termen de probațiune de 3 (trei) ani, obligându-l pe condamnat să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către partea acuzării, instanța de apel, dispunând casarea parțială a sentinței primei instanțe, și pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, lui Vizdoga Viorel,

recunoscut vinovat și condamnat în baza 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, i-a exclus prevederile art. 90 Cod penal, urmând ca acesta să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor, analogilor lor, precum și de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 (cinci) ani.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că, modalitatea de executare a pedepsei stabilite inculpatului Vizdoga Viorel, de către prima instanță, cu suspendare condiționată potrivit art. 90 Cod penal, nu este una echitabilă în raport cu fapta săvârșită și urmările prejudiciabile, or, prima instanță urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care s-ar fi dovedit că comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că, pentru îndreptarea lui, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, or doar în aceste cazuri este incidentă instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

În acest context, Colegiul penal constată că la stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului Vizdoga Viorel, instanța de apel corect a reținut faptul că inculpatul anterior a mai fost tras la răspundere penală (art. 186 alin. (2) Cod penal (f.d. 75, Vol. II), însă cauzele au fost încetate în baza tranzacțiilor de împăcare, ceea ce demonstrează că nu a făcut careva concluzii, că inculpatul a săvârșit o infracțiune cu intenție care, conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor grave, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, de căința inculpatului în calitate de circumstanță atenuantă și săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație ca circumstanță agravantă, precum și de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că, deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, totuși prima instanță urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care s-ar fi dovedit că comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că, pentru îndreptarea lui, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, or doar în aceste cazuri este incidentă instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

Colegiul penal reține că, sancțiunea infracțiunii art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal constată că, stabilind noile limite a pedepsei, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de

procedură penală, prima instanță corect a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, care nu depășește limitele prevederilor legale în acest sens, însă eronat a concluzionat că scopul pedepsei închisorii poate fi atins prin suspendarea condiționată a executării acesteia pentru un termen de probațiune, de aceea instanța de apel, reieșind din circumstanțele cauzei, corect a reținut necesitatea executării reale a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Vizdoga Viorel, motivându-și suficient decizia în acest sens.

Astfel, Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și de personalitatea inculpatului, aceasta deoarece verificând argumentele instanței de apel, Colegiul penal atestă că instanța ierarhic inferioară a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, și de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal.

Colegiul penal amintește, că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, și anume: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Așadar, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele

administrare rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Vizdoga Viorel, a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

În acest context, Colegiul penal reține, că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului a ținut cont de prevederile legale expuse supra și a motivat stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind stabilirea unei pedepse neprivative de libertate în privința inculpatului Vizdoga Viorel.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa stabilită inculpatului Vizdoga Viorel și modalitatea de executare a acesteia este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zmeu Alexandru în numele inculpatului Vizdoga Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui ***Vizdoga Viorel xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 decembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion